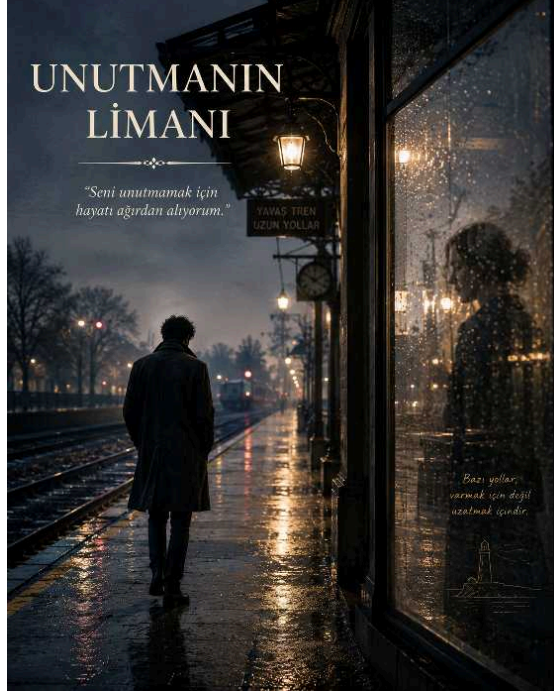

Unutmanın Limanı

– Rıza Baldede • 26 Mayıs 2026

“Seni unutmamak için hayatı ağırdan alıyorum.”

Sana yakın olacağım
düşüncesiyle yolumda
yavaş ve ağır yürürüm.
Ben seni görmesem de
belki sen görürsün...

En yavaş trene binerim.
Türkü gibi her manzara...
Belki bir dağ eteğindesin,
belki bir evin bahçesinde
görebilirim...

Her sessiz insan gibi
sesim kırıklarla dolu.
Bu yüzden sessiz ve
yavaş konuşur insan;
kalbin sesini duymak ister...

Yavaş yağmurda anılar
depreşir; hızlı yağışta
pencereler kapatılır hızla.
Yavaş yağmurda yürürüm...
Belki bir camda
göz göze geliriz...

Söyle, yaşlanmayan rüzgâr,
kalbimin mûtena hırsızından,
sevgiliden bir haber var mı?
Güz gözlere düşer ilk önce,
Aşk ile saça ak yavaş yavaş...

Yavaş inen bir akşamüstü
Belki bir vitrin camında
yan yana görünür

yüzümüz...
Belki benim olmayan
bir şiir aralığında...

Unutmak
eve dönüş limanıdır.
Seni unutmamak için
yavaştan alıyorum hayatı,
uzatıyorum eve giden yolları...